

మంగళసూత్రం మంగళకేసరి..

- యలమర్తి అనూరాధ

చిరుజల్లు పూలవానలా కురుస్తోంది. మామూలుగా అయితే 'అక్షిత' ఆనందంతో వయసును మరిచిపోయి ఎగిరి గంతులేస్తుంది. కానీ ఈరోజు మాత్రం బుగ్గన చేయి చేర్చి ప్రకృతితో, పరిశరాలతో తనకేమీ పట్టనట్లు మౌనంతో స్నేహం చేస్తోంది. రెమ్మరెమ్మని, పువ్వు పువ్వుని పనిగట్టుకొని పలకరించే తమ నేస్తం బాధే మిటో తెలుసుకోలేక, కనీసం అడగలేని తమ నిస్సహాయతకి మొదటిసారి బాధపడ్డాయి పూలన్నీ. ఒక్కసారి చలించినట్లుగా ఊగాయి. అప్పటిదాకా ఆకుల మీద నిలిచిన నీరంతా బొట్లు బొట్లుగా జారిపడ్డాయి. ఆ దృశ్యం ఏ కవి కంటన్నా పడితే 'చెట్లకన్నీరు' అని కవిత్వం రాసేవాడు. ఇంతలో కూరలోకి తాళింపు పెడుతున్న అక్షిత తల్లి 'ఆనందమయి'కి కరివేపాకు కావల్సి వచ్చింది.

“అక్షితా! కాస్త కరివేపాకు రెబ్బ తెంపుకూరా” అంది.

ఒక్కక్షణం గడిచినా అక్షిత రాకపోవటంతో తాళింపు మాడిపోతుండేమో అని కట్టేసింది.

ఏపని చెప్పినా తూనీగలా క్షణంలో ఎగిరి వచ్చే పిల్ల రెండు రోజుల నుంచి అదో ధ్యాసలో ఉంటోంది. ఎక్కడ ఉందో ఏమిటో.. ప్రాణస్నేహితురాలు 'మానస' పెళ్ళిలో గొడవ జరిగిన దగ్గర నుంచి ఇలాగే ఉంటోంది. ఎవరికి ఏ నష్టం జరిగినా, ఏ కష్టం వచ్చినా తనకే వచ్చినంత బాధపడే దీనికి 'మానస'కి అన్యాయం జరిగిందంటే భరించ గలదా?

పెరడంతా వెతుకుతుంటే మందార చెట్టుకింద కనిపించింది.

“అక్షితా! ఆ వానలో తడవటం ఏమిటి? జలుబు చేస్తుంది. పదలోపలికి” అన్నా ఆమెలో చలనం లేకపోవటంతో “పదమ్మా!” అంటూ భుజాన్ని కుదిపింది.

అప్పుడే ఈలోకంలోకి వచ్చిన అక్షిత “సారీ అమ్మా! ఏదో మానస గురించి ఆలోచిస్తూ ఉండి పోయాను” అంది.

ఇద్దరూ వంటింట్లోకి నడిచారు.
“వేడి వేడిగా టీ ఇవ్వనా?” అడిగిందామె.
“ఊ!” అన్నట్లుగా తల ఊపింది. అదే మామూలుగా అయితే టీ వేడి వేడిగా కాకపోతే చల్లచల్లగా

త్రాగుతారేంటి అని తనను ఆట పట్టించేది. ఎప్పుడూ హుషారుగా తిరిగే పిల్ల ఇలా తయారవు తోందేమిటి అని భారంగా నిట్టూర్చి టీ పెట్టటంలో నిమగ్నమైంది.

టీ తాగితేనయినా ఈ ఆలోచనల వేడి తగ్గుతుండేమో అనుకుంటూ వంటగదిలో అరుగుమీద ఎక్కి కూర్చుంది అక్షిత.

మరుగుతున్న పాలను చూస్తూ “అమ్మా! కష్టాలు వస్తే ప్రశాంతంగా ఉన్న మన మనసులు కూడా ఇలాగే మరుగుతాయి కదూ!” అంది.

“జీవితం అంటే అదేగదా! ఆ పాలు అలా చిక్కగా మరిగితేనే కదా కమ్మటి టీ వచ్చేది. అలాగే కష్టాల సముద్రాన్ని ఆత్మ విశ్వాసంతో ఈడితేనే భవిష్యత్తు బంగారుతీరం అవుతుంది. భయపడినా, దిగులుపడినా, తమని తాము కోల్పోవటం తప్ప సాధించేదేం ఉండదు” అంది ఆమె వడబోసిన టీని కప్పులో పోసి అక్షితకు అందిస్తూ.

“అమ్మా! మానస గురించి నేను దిగులుపడుతున్నా ననుకుంటున్నావా?”

“అవును.”
“లేదమ్మా! దానిలాగా మరెవ్వరూ దిగులుపడకూడదని, అలాగుండాలంటే ఏం చెయ్యాలని ఆలోచిస్తున్నాను.”

“ఆలోచన మంచిదే! ఆచరణలోకి వస్తేకదా ఫలితం దక్కేది. ఈ మోసాలు ఈరోజువా? ఇవి

జరుగుతూనే ఉంటాయి. జనాలు చూస్తుంటారు. మోసపోతూనే ఉంటారు. ఇవో పైకి తిరిగే జీవితచక్రం.

“నువ్వు చూస్తూ ఉండమ్మా! ఈ చక్రం కంట్రోల్ చేయలేక వేస్తాను.”

టీ త్రాగిన ఉత్సాహం ఆమెలో కనిపిస్తోంది. అందరూ అమ్మలు మాట్లాడుతుంటే మాటలు కొడుతుంది అంటారు ఫ్రెండ్స్. కానీ మా అమ్మ దగ్గర మాత్రం విజ్ఞానపు లైబ్రరీ, బంగారు మాటలు మాటలే కనిపిస్తాయి. మనసులో ప్రేమను కళ్ళలో నింపి తల్లివంక చూసింది.

“ఏమిటా చూపు మదర్ థెరిసా ముందున్నట్లు పో వెళ్ళి కాసేపు టేప్ రికార్డర్లో పాటలు వినమూడ్ మారుతుంది.”

“అలాగే” అంటూ ఆమె మెడ చుట్టూ రెండు చేతులు బిగించి గట్టిగా ముద్దు పెట్టుకొని లోకంలో వెళ్ళింది.

“అమ్మయ్య! ఏదో పరిష్కారం తట్టి ఉంటుంది అందుకే ఈ హుషారు” అనుకొంది.

మబ్బువీడిన ఆకాశంలా ఆమె మనసు ఇప్పుడు ప్రశాంతంగా ఉంది.

ఎదురుగా 'అమ్మ హోమ్ ఫుడ్స్' ఒక్కక్షణం కూడా దానిని వదిలి ఉండని తన వారం రోజులు ఎలా మరిచిపోయింది? ఆసలు ఎలా ఉండగలిగింది? చుట్టాలింటికి వెళ్ళివచ్చిన కూతుర్ని చూసినట్లు మురిపెంగా చూసింది పాప బోర్లను. కౌంటర్లో కూర్చున్న తమ్ముడు 'కళా నిధి'ని “నువ్వు వెళ్ళరా తమ్ముడూ! ఇక నేను చూసుకుంటాను” అంది.

“అమ్మయ్య! నీ నోటి నుంచి ఈ మాటలు ఎప్పుడు రాలుతాయా అని ఎదురుచూడలేక చచ్చాననుకో! ఈ శుభ సందర్భంలో మేం 'బుట్ట' సినిమాకి చెక్కేస్తున్నాం” అంటూ రెండేసి మెట్లు దిగుతూ వెళ్ళిపోయాడు.

చిన్నగా నవ్వుకుంది. 'తనకు తెలియకుండానే తను ఇందరిని బాధపెట్టిందా?' అనుకొంది. మళ్ళీ 'మానస' ఆలోచనలు ఆమెను చుట్టుముట్టాయి. స్థూలు లాగిన శబ్దానికి ఉలిక్కిపడింది. ఎదురుగా అఖిలేంద్ర.

“అక్షితగారికి పావు కనిపించిందే! ఈ టీని తాగి 'అమ్మా! అమ్మా!' అంటూ ఈ పావు చుట్టూ ప్రదక్షిణాలు చేశాడో నీకేం తెలుసు.”

అతను కోపంగా అన్నా చిన్న చిరునవ్వు సమాధి నమయింది.

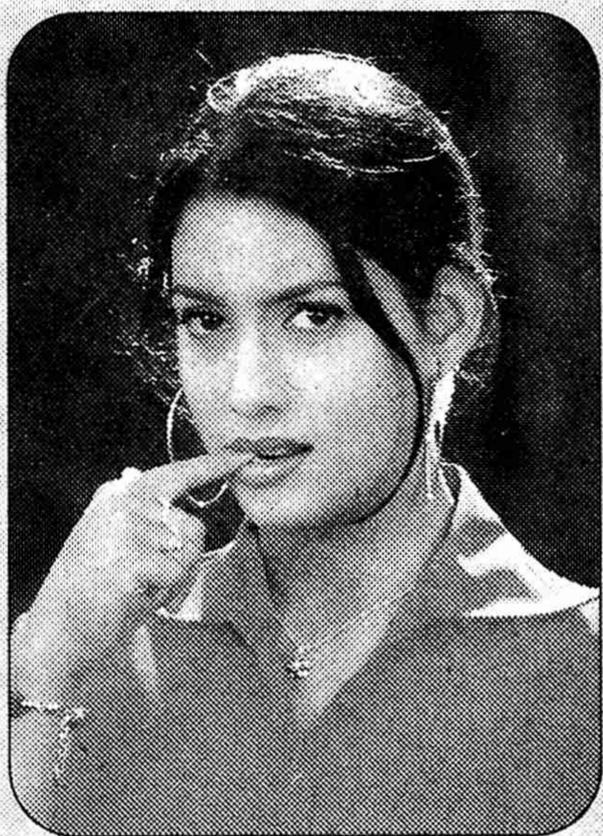
గత పదేళ్ళుగా పెళ్ళికి గ్రీన్ సిగ్నల్ ఇచ్చిన ఆమె చుట్టూ తిరుగుతున్నాడు. దానిమీద ఇదొక లెఖ్ఖా!

“ఈరోజు ఆటో ఇటో తేల్చాయ్యాల్సిందే!” అన్నాడు ఖచ్చితంగా.
 “అబ్బీ! ప్లీజ్! ఇది పాప్! మళ్ళీ మాట్లాడు కుందాం” అంది అభ్యర్థనగా.
 “ఉహూ! షాపుకి ఎవరూ రాలేదుగా. ఫరవాలేదు. కాదూ కూడదు అనుకుంటే పెళ్ళికి ఓ.కె. అను. ఇప్పుడే వెళ్ళిపోతాను.”
 “అబ్బీ! అర్థం లేకుండా మాట్లాడకు. పెళ్ళంటే విముఖత, నువ్వంటే అయిష్టత నాకు లేదని వంద సార్లు చెప్పాను. కానీ పెళ్ళి చేసుకోవాలన్న కోరికే నాలో కలగటంలేదు. అర్థం చేసుకోవే?”
 “ఇన్ని చెబుతావు గానీ, దానికి అసలు కారణం ఏమిటో చెప్పవుగా.”
 “ఏం చెప్పను. రోజూ ఏదో ఒక వార్త మనసును కలిచివేస్తుంటుంది. మానస బ్రతుకేమయింది. వాడెవడో రోజుకోపెళ్ళి చేసుకొనేవాడు వచ్చి దాని మెళ్ళో తాళి కట్టాడు. దాని అదృష్టం బాగుండి

శోభనం జరగకముందే పోలీసులు విచిత్రంగా కళ్ళు తెరిచి అతన్ని పట్టుకున్నారు కాబట్టి అది ఆ గండం నుంచీ గట్టెక్కింది.”
 “మనకలాంటి ప్రాబ్లమ్స్ ఏమీలేవుగా.”
 “అది కాకపోతే ఇంకోటి. పెళ్ళి కాక ముందు ఇలా రోజూ వెంటపడి వేధిస్తారు. పెళ్ళికాగానే మూడు నెలలకి మోజుతీరిపోయిందని ఒకడు, ఆరేండ్లయింది వసం తంలా కొత్తదనం కావాలని మరో

కడు, పదేండ్లయిందని ఇంటిని, ఇల్లాలిని పట్టించుకోకుండా మరొకడు ఇదా వివాహమంటే?”
 అందరితో తనని పోలుస్తుంటే కోపమే వచ్చింది. “ఊరందరి సంగతి నాకెందుకు. నీకేం కావాలో చెప్పు. అది నేను చేస్తాను అంటున్నానుగా.”
 “నాకీ వ్యవస్థ నచ్చటంలేదు అబ్బీ.”
 “అంటే!”
 “ఒక మనసు, ఒక ప్రియుడు, ఒక భర్త” అనేది నా సిద్ధాంతం.
 “అలాగే! నా మనసు ఒకటి, దానికి నువ్వే ప్రియురాలు, జీవితాంతం నువ్వే నా భార్యవి” అన్నాడు పాఠం అప్పచెబుతున్నట్లు.
 “నీ మొఖం. నేను మన గురించి మాట్లాడటంలేదు. సమాజంలో

దూసుకుపోతున్న రక్షిత!

తొలిచిత్రమే సూపర్ హిట్ అయి, హీరోయిన్ ప్రేక్షకాదరణకు నోచుకుని, అద్భుతం కలిసొచ్చి పెద్ద బ్యానర్లలో నటిస్తూ, వరస హిట్స్ ఇస్తే ఇక ఆ హీరోయిన్ గురించి చెప్పేదేముంది! చిత్ర పరిశ్రమ ఆ హీరోయిన్ ను అగ్రస్థానంలో నిలబెడుతుంది. వినడానికి ఇవన్నీ అతిశయోక్తులుగా అనిపించినా 'ఇడియట్' హీరోయిన్ రక్షిత విషయంలో మాత్రం కాదనే చెప్పాలి. తొలి చిత్రమే సూపర్ డూపర్ హిట్. ఆ చిత్రంలో ఆమె నటనకు, అభ్యంతరం చెప్పని ఆమె రొమాంటిక్ పోజులకు ప్రేక్షకులు మైమమగ్నం చెప్పారు. రెండో చిత్రం 'పెళ్లాం ఊరే ఖితే' సైతం ప్రేక్షకాదరణకు నోచుకుంది. రెండు చిత్రాలతోనే ప్రేక్షకులను తనవైపు తిప్పుకున్న రక్షిత రియల్ లీ లక్ష్మి గాల్!

- కావ్య

అన్యాయాలు చేసేవాళ్ళ గురించి మాట్లాడుతున్నాను. వరకట్నం అనే దురాచారాన్ని ఆపలేక పోరాటాన్ని ఉధృతం చేస్తుంటే మళ్ళీ ఈ మోసాలు, పెళ్ళిళ్ళు ఏమిటి? దీనికి కారణం ఏమిటి? ఇలా జరగకుండా ఉండాలంటే ఏం చెయ్యాలి, అదే నా ఆలోచన."

అతనికి నిరాశ, నీరసం ముంచుకొచ్చింది. దిగులుగా చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

అదేమీ గమనించనట్టే "ఇదంతా మంగళసూత్రం మగాళ్ళ మెళ్ళో లేకపోవటం వలనే" అని నాకీ రోజు తెలిసి వచ్చింది.

"అదేమిటి ఉరుము ఉరిమి మంగళం మీద పడినట్లు" విస్తుపోతూ అన్నాడు.

"అవును. ఆడవాళ్ళని చూడగానే పెళ్ళి అయిన అమ్మాయీ కాదా అని తెలుస్తుంది మంగళ సూత్రం ఉండటం వల్లనే కదా! అలా అది లేకపోబట్టే కదా మగవాళ్ళంతా పెళ్ళికాని వాళ్ళలా ఫోజులు పెట్టి పెళ్ళిళ్ళు మీద పెళ్ళిళ్ళు చేసుకొని కట్నాల మీద కట్నాలు కొట్టేసి ఉడాయించేస్తున్నారు. ఇది కాకుండా ఈమధ్య కొత్తగా సెకెండ్ సెటప్ లూ, థర్డ్ సెటప్ లు, అసహ్యాంగా."

"అవును" అన్నాడు ఒప్పుకుంటున్నట్లుగా.

"అందుకని ఆడవాళ్ళకొక రూలు, మగవాళ్ళ కొక రూలు అనే పాత సిద్ధాంతాన్ని చెరిపేస్తూ అందరికీ ఒకే రూలు అనే కొత్త సిద్ధాంతాన్ని పెడదామని.

ఆమె ఉద్దేశం చూచాయగా తెలుస్తూనే ఉన్నా ఇక లాభం లేదనుకొని సీరియస్ గా వాదనలోకి దిగాడు. "ఇంతకీ ఏమిటి నువ్వు పెట్టే కొత్త సిద్ధాంతం" అన్నాడు రవ్వంత వ్యంగాన్ని జత చేస్తూ.

"ఇదుగో! నువ్వీలా మాట్లాడితే నేనసలు చెప్పను" బుంగమూతి అస్త్రం ప్రయోగించటంతో అసలుకే మోసం వస్తుందని బ్రతిమాలే ధోరణిలో మారి "చెప్పు! చెప్పు!" అన్నాడు.

ఎవరో కష్టమర్ రావటంతో చెప్పబోయేది ఆపేసింది.

"గోంగూర పచ్చడి పావుకిలో ఇవ్వండి."

అలాగే అని పచ్చళ్ళు ఉన్న అరవైపు వెళ్ళింది ఆమె. లంచ్ అవర్ అవటంతో సేల్స్ గ రళ్ళ భోజనానికి వెళ్ళారు. 'గోంగూర పచ్చడి, చింతకాయ పచ్చడి'

అని గొణుక్కుంటున్నాడు. వచ్చినాయనను పంపి "ఏమిటి గుణుస్తున్నావ్?" అంది అక్షిత.

"ఏం లేదులే! ఏదో చెబుతానన్నావుగా చెప్పు." "ఇన్నాళ్ళు వినటమే తప్ప చెప్పటం చెయ్యలేనేను ఇప్పుడు చెబుతున్నాను. పెళ్ళిలో ఇక మీదట ఆడవారితో మగవాళ్ళకి కూడా మంగళ సూత్రం కట్టిద్దామంటున్నా!"

"పెచ్చి అక్షితా! ఇది జరిగే పనేనా? ఒకవేళ కట్టించుకున్నా మోసం చెయ్యాలన్న ఉద్దేశం ఉన్నవాడు మంగళసూత్రాన్ని ఉంచుకుంటాడా? తీసి పారెయ్యడూ! అదీ ఆలోచించు."

"అది మా ఆడవాళ్ళ డ్యూటీ. వాళ్ళని తియ్యనే కుండా వాళ్ళే చూసుకుంటారు."

"ఇంట్లో అయితే చూసుకుంటారు. బయటకు వచ్చాక తీసి దానిని జేబులో వేసుకుంటే ఎవరేం చేయగలరు?" సూటిగా ఉందతని ప్రశ్న.

"అదే పనిని ఆడవాళ్ళు చెయ్యగలరా? ఎందుకు ఈ మగవాళ్ళు ఆడవారు పాటించే పవిత్రతను తామూ పాటించాలని ప్రయత్నించరు?"

ఆమె ప్రశ్నలో తెలిసిన సమాధానం, తెలియని నిస్సహాయత చోటు చేసుకుంది. ఆమెనలా చూస్తుంటే జాలివేసింది.

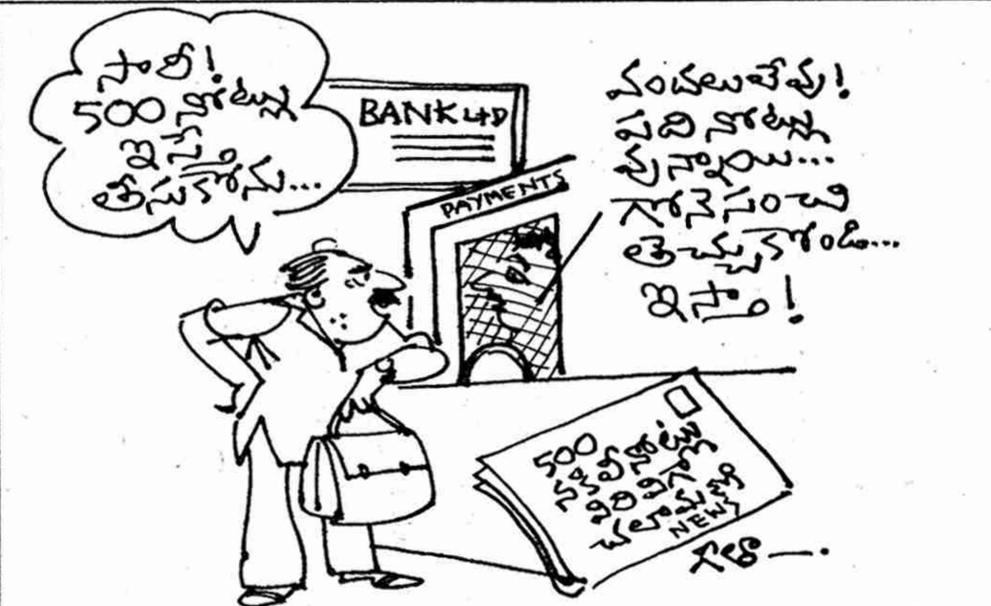
"అక్షితా!" అన్నాడు ఆర్తిగా.

"అభీ! నీకు తెలియదు. మానస కొత్త పెళ్ళికొడుకు గురించి ఎన్ని ఆశల మేడలు కట్టుకుంది. అవన్నీ మోసమనే భూకంపంకి తునాతునకలయి పోయాయి. ఇప్పుడు ఆమెను ఎవరు పెళ్ళి చేసుకుంటారు? ఖర్చుకి ఖర్చూ అయి, పిల్ల కన్నెగా మిగిలిపోవటంతో నిలువునా కూలిపోయిన ఆ తల్లి దండ్రులు.. మోసానికి ఆడవాళ్ళేనా బలవ్యాల్పింది అని ఆరోజు మానస నావంక చూసిన చూపు పడే పడే నా కళ్ళముందు ప్రత్యక్షమై నన్ను నన్నుగా మిగలనివ్వటంలేదు" బాధతో ఆమె నోటివెంట మరి మాటలు రాలేదు.

అందరి బాధను తన బాధగా భావించే ఆమె బాధ తనదే! మరోచోట ఇయితే దగ్గరకు తీసుకొని ఓదార్చేవాడే కానీ అది షాపు అయిపోయింది.

"అక్షితా! దిగులుపడకు. నువ్వేది అనుకున్నా అది సాధించడానికి నేను నీకు తోడుగా ఉంటాను. ఈరోజే కాదు జీవితాంతం. దానికోసం ప్రపంచాన్నయినా ఎదిరిస్తాను. నువ్వు.. నువ్వు.. నాకు దక్కితే చాలు" అన్నాడు టేబుల్ మీద ఉన్న ఆమె చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకొని ఓదార్చుగా నొక్కి వదిలిపెట్టాడు.

ఆ చిన్న చర్యకే ఆమె కదిలిపోయింది. కళ్ళలోకి కన్నీటిపొర కదిలి వచ్చింది. ఇక ఆలోచిస్తూ కూర్చుంటే ఇంకా ఎందరి జీవితాలో ఇలా బల అయిపోతాయి. దానికోసమయినా తనొక డెసిషన్ కి

రావాలి. 'ఎదుటివారికి చెప్పేటందుకే నీతులు ఉన్నాయి' అని తను ఒకరితో అనిపించుకోకూడ దంటే తను ఇతరులకు చెప్పాలన్న విషయాలన్నీ ముందు తనే ఆచరణలో పెట్టాలి. అప్పుడే తన వెనుక అందరూ వస్తారు. యస్- తన ఆశయ యుద్ధానికి చక్కని తోడు అభిలేంద్ర. అతని ఆస రాతో విజయపు మెట్లుని సులభంగా అధిగమించ వచ్చు. దానికి ప్రారంభం ఈరోజే కావాలి అని ధృఢంగా నిశ్చయించుకుంది.

ఆమె కళ్ళలో కనిపించే భావాల కథలను అతను చదువుతున్నాడు.

ఆమె నిర్ణయాన్ని ఆమెకంటే ముందే ఆమె కళ్ళు వెల్లడించాయి.

ఆనందంతో ఎగిరి గంతేశాడు.

అప్పుడే షాపులోకి వస్తున్న ఇద్దరు ఆడవాళ్ళూ ఒక్కసారి భయపడి వెనక్కి అడుగేసారు.

అక్కడ బాటిల్స్ లోని ఒక చాక్లెట్ తీసి ఆమె నోట్లో పెట్టాడు. ఆమె వదిలిన హాఫ్ చాక్లెట్ ను తన నోట్లో వేసుకొని 'మళ్ళీ కలుద్దాం' అని 'బాయ్' చెప్పాడు.

వెళ్తున్న అతన్ని, అతన్నే చూస్తున్న ఆమెనీ చూస్తూ తాము వచ్చిన పనిని మరిచిపోయారా యువతులు.

ముందుగా తేరుకున్న అక్షితే వారికేం కావాలో అడిగి, ఇచ్చి వంపించింది.

గవర్నమెంట్ ఉద్యోగాల కోసం మగవాళ్ళే ఎదురు చూసే సమయంలో అక్షిత స్వయం ఉపాధి వధానిని నమ్మింది. చిన్నతనం నుంచీ ఆడ, మగ బేదాలను ఆదరించని ఆమె అందరి ఆడపిల్లల్లా పెళ్ళి గురించి ఆలోచించలేదు. తన కాళ్ళమీద తను నిలబడి తనకంటూ ఒక సంపాదన ఏర్పరుచుకుంటే అది పది మందికీ సహాయపడటానికి బాగుంటుందనే ఆలోచించింది. ఎప్పుడూ ఎదుటివారి కష్టాల గురించే ఆలోచించే ఆమె అలాంటి నిర్ణయం తీసుకోవటంలో ఆశ్చర్యం లేదు. ఆనాటి ఆమె నిర్ణయం భవిష్యత్తులో మంచికి దారి తీస్తుందో, అన్యాయపు శక్తుల హస్తాల్లో చిక్కుకుంటుందో కాలమే చెప్పాలి. ఎందుకంటే ఒక అడుగు ముందుకు వేసేవారిని నాలుగడుగులు వెనక్కి లాగేవాళ్ళు ఎప్పుడూ ఉంటారు. అది నిజం!

***

మరునాడు షాపు తెరిచే టైమ్ కి వాలిపోయాడు పక్షిలా. అతని ఆశను నిరాసచేస్తూ కళానిధి వచ్చాడు షాపు తెరవడానికి.

"అక్కరలేదేం?" నోట్లోంచి మాట రావటమే కష్టమైంది.

"లేట్ గా నిద్ర లేచింది. స్నానం చేస్తోంది. ఇప్పుడే

వచ్చేస్తాను. నువ్వెళ్ళరా అంటే వచ్చా! డిస్సంపాయింట్ అయ్యావా?"

"ఇంకా డౌటా?"

"అక్క ఇప్పటికయినా గ్రీన్ సిగ్నల్ ఇచ్చిందా?"

"ఆ నిన్ననే!"

"మరికేం ప్రాసేడ్!" అంటూ పేపర్లో సినిమాల వార్తలు చూడటంలో పడిపోయాడు.

పేపర్లో అవి తప్ప ఇంకేమీ న్యూస్ గా అనిపించవు అతనికి.

అక్షిత ఎలాగూ ఇంకాసేపటిలో వస్తుందని తెలిసింది కాబట్టి చేతుల్లోకి మెయిన్ ఎడిషన్ తీసుకొన్నాడు. కళ్ళు చదవనని మొరాయింపటంతో షాప్ ని చూడటం ప్రారంభించాడు.

అక్షిత కళాత్మకత అంతా షాపు అలంకరణలో కనిపిస్తుంది. అందమైన పెయింటింగ్స్, అలంకరణ తీరు చూపరులని ఇట్టే ఆకర్షిస్తుంది. అందుకే సిటీలో ఎన్ని హోమ్ షుప్స్ ఉన్నా అక్షిత వాళ్ళ షాపుకే మొదటిపేరు. షాపు వరకే పరిమితం చెయ్యలేదు. క్రింద చిన్న లాన్ లా తయారుచేసి షాప్ కి అటువైపు, ఇటువైపు నాలుగు కుర్చీలు, మధ్యలో టేబుల్ వేయించింది. ఇష్టమైన వాళ్ళు అక్కడే తిని వెళ్ళటానికి వీలుగా ప్రక్కనే ఒక కుండలో నీళ్ళు, సెల్ఫ్ సర్వీస్ సిస్టమ్.

"అభీ! ఎంతసేపయింది వచ్చి" అంటూ వచ్చింది అక్షిత.

అప్పుడే విరిసిన గులాబీలా ఉన్న అక్షితను చూస్తూ ఉంటే చాలనిపించింది. సమాధానం కూడా చెప్పాలనిపించలేదు.

"ఏంటీ, వినిపించలేదా?" రెట్టించింది. దానితో ఆమె పెట్టుకున్న లోలకులు తమాషాగా ఊగాయి. మురిపెంగా వాటినే గమనిస్తున్నాడు.

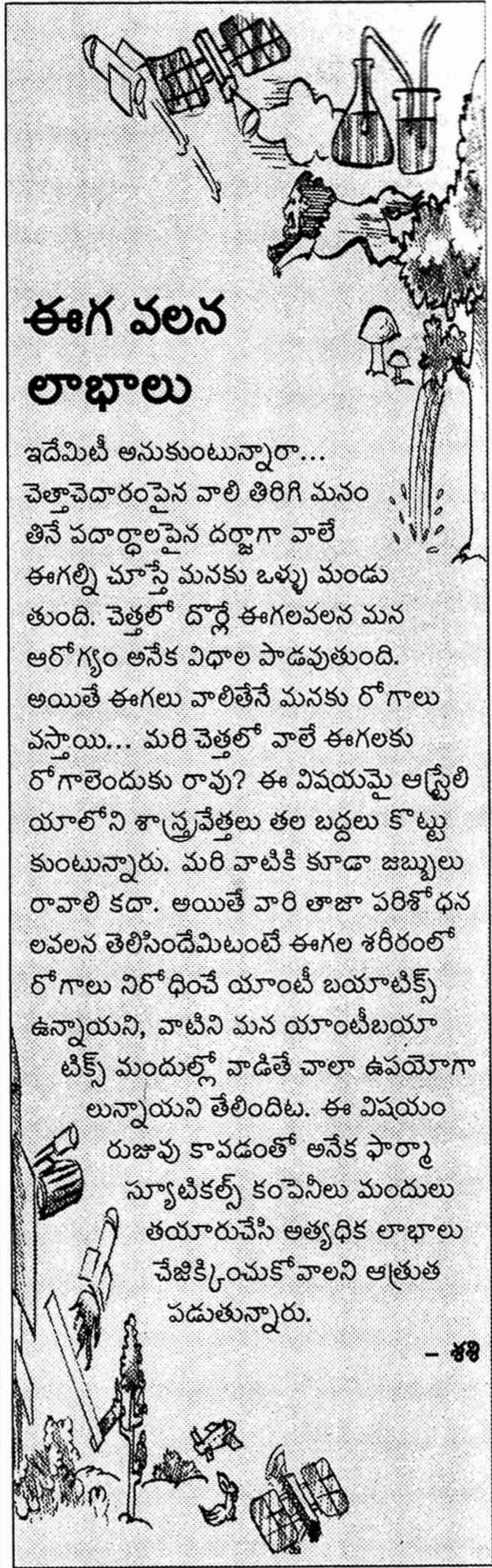
అక్క రావటంతో కళానిధి 'నేను వెళ్తున్నానక్కా' అనటం, ఆమె తల ఊపటం, అతను వెళ్ళిపోవటం ఒకేసారి జరిగిపోయాయి.

"బంధువులు అనుకోకుండా ఇంటికి రావటంతో కాస్త లేటయింది మేడమ్" అన్నారు సంగీత, సంకల్ప. వాళ్ళిద్దరూ అక్కచెల్లెళ్ళు, షాపులో సహాయం కోసం పెట్టుకుంది. ఎన్నిసార్లు చెప్పినా ఈ 'మేడమ్' మాట వదలరు.

'ఫరవాలేదు' అన్నట్లు తల ఊపింది.

"అభీ! పెళ్ళికి ఫార్మాలిటీగా పెళ్ళి చూపులు కావాలా" అంది డైరెక్టర్ గా.

"ఎందుకు మిస్సు

ఈగ వలన లాభాలు

ఇదేమిటీ అనుకుంటున్నారా... చెల్తావెదారంపైన వాలి తిరిగి మనం తినే వదార్థాలపైన దర్జాగా వాలే ఈగల్ని చూస్తే మనకు ఒళ్ళు మండు తుంది. చెత్తలో దొడ్ల ఈగలవలన మన ఆరోగ్యం అనేక విధాల పాడవుతుంది. అయితే ఈగలు వాలితేనే మనకు రోగాలు వస్తాయి... మరి చెత్తలో వాలే ఈగలకు రోగాలెందుకు రావు? ఈ విషయమై ఆస్ట్రేలియాలోని శాస్త్రవేత్తలు తల బద్దలు కొట్టు కుంటున్నారు. మరి వాటికి కూడా జబ్బులు రావాలి కదా. అయితే వారి తాజా పరిశోధన లవలన తెలిసిందేమిటంటే ఈగల శరీరంలో రోగాలు నిరోధించే యాంటీ బయాటిక్స్ ఉన్నాయని, వాటిని మన యాంటీ బయాటిక్స్ మందుల్లో వాడితే చాలా ఉపయోగాలున్నాయని తెలిందిట. ఈ విషయం రుజువు కావడంతో అనేక ఫార్మా స్యూటికల్స్ కంపెనీలు మందులు తయారుచేసి అత్యధిక లాభాలు చేజిక్కించుకోవాలని ఆశ్రుత పడుతున్నారు.

- శశి

ఇక ఎండులు ముఠానితే త్రాగడానికి నోళ్ళుండవ్.. క్లెయిన్ క్లెయిన్... అందుకని అమ్మాయి దగ్గరకే... అమెరికా పోతున్నాం!

నేనుకూడా మా అమ్మాయి దగ్గరకు పోవచ్చు! కనీసం అది భద్రాచలంలా వుంటు....

రులా లైట్లతో ముస్తాబై తన వెలుగులతో ధగధగ లాడుతూ ఆహుతులను ఆహ్వానిస్తోంది. సిటీలో కెల్ల పెద్ద మంటపం అది. వెయ్యిమందికి పైగా పడతారు. అందుకని అందరికీ మంత్రాలు వినిపించటానికి పెళ్ళి జరిపించే పంతులుగారి దగ్గర మైకు, చుట్టుప్రక్కల మూడుచోట్ల టి.వి.లు ఉంటాయి. అక్కడేం జరుగుతూంది అటువైపు ఇటువైపు కూర్చున్నవాళ్ళకి సరిగ్గా కనిపించకపోయినా టి.వి.లో చూడవచ్చు. వచ్చిన బంధువులు, స్నేహితులు ఎవరికిష్టమొచ్చిన రీతిలో ఆ తతంగాన్ని చూస్తున్నారు.

పెళ్ళికూతురు రావటం, తెరలోంచి తొంగి చూడాలని అభిలేంద్ర చేసే ప్రయత్నం అందరికీ ముసిముసి నవ్వులు తెప్పిస్తున్నాయి. కొందరు గతంలోకి జారుకుంటున్నారు. జీలకర్ర, బెల్లం అక్షిత తలమీద పెట్టాడు అభిలేంద్ర. ఒక అరగంట గడిచిన తర్వాత ముహూర్తం టైమయ్యింది. అందరూ ఉత్కంఠతో చూస్తున్నారు. అక్షింతలు అందరికీ పంచిపెట్టారు అప్పటికే. మూడుముళ్ళు వెయ్యటం ఆలశ్యం అక్షింతలు వేసి ఆశీర్వాదించాలని కొందరు వేచివుంటే, భోజనాల కార్యక్రమానికి జారుకోవాలని మరికొందరు.

“ఆ టైమయ్యింది. భాజా భజంత్రీలు మ్రోగించండి! బాబూ! నువ్వు అమ్మాయి మెళ్ళో తాళి కట్టు” అన్నారు పంతులుగారు.

అభిలేంద్ర అక్షిత మెడలో మూడుముళ్ళు వేసాడు.

అందరూ అయిపోయిందని ఊపిరి వదలబోతున్నవారలా పంతులుగారి మాటలు విని బిగుసుకుపోయారు.

ఇప్పుడు “అమ్మాయి అక్షితా! నువ్వు అబ్బాయి మెళ్ళో మంగళసూత్రం కట్టు” అన్నారు.

అక్షిత వెంటనే అభిలేంద్రకి మంగళసూత్రం కట్టేసింది.

తెల్లబోయి కొందరు, అనుమానంగా మరికొందరు, ఆవమానంగా ఇంకొందరు, ప్రతిఘటించాలని మరెందరో అనుకునేలోపే ఆ తంతు ముగిసిపోయింది.

వాళ్ళందరి భావాలను గమనిస్తున్న అభిలేంద్ర మైకును తన చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు. అనుకోకుండా, తమకు తెలియకుండానే ఆ వింతను చూడటానికి నిలబడ్డ అందరిని ఒక్కసారి కూర్చుని తన మాటలు వినమని రిక్వెస్ట్ చేసాడు. అప్పుడు ఆతను చెప్పటం ప్రారంభించాడు.

“మగవాడు మంగళసూత్రం వేసుకోవటమేమిటి? తాళికట్టించుకోవటం ఏమిటి? అని మీ అందరికీ అనిపిస్తోంది. నాకు తెలుసు. కానీ మంచి అన్నది పాటించటానికే అనేది నా సిద్ధాంతం. ఆడవారు మట్టెలు, మంగళసూత్రం ధరించటం వలన

వారి గౌరవాన్ని రెట్టింపు చేస్తున్నాం. అలాగే మగవాళ్ళకి కూడా పెళ్ళయినట్లుగా గుర్తించటానికి మెడలో మంగళసూత్రం ఉండాలని, నన్ను కట్టించుకోమని నా భార్య అక్షిత నన్ను కోరింది. ఆమె కోరిక సమంజసంగానే అనిపించింది. మంగళసూత్రాలు మగవారి మెడలో లేకేగదా చాలామంది అమ్మాయిలు పెళ్ళయినవాడని తెలియక మనసిచ్చి, మనసు చంపుకోలేక, వదలి ఉండలేక, చచ్చిపోలేక, బ్రతకలేక తప్పు అని తెలిసినా అడ్డప్స్ అవుతున్నారు.

అన్నిటినీ మనం అధిగమించ లేకపోవచ్చు. మోసాలుచేసి రోజుకో పెళ్ళి చేసుకొనే ప్రబుద్ధులకి గుణపాఠంగా నిలబడాలనే నేనీనాడు ఈ మంగళసూత్రాన్ని కట్టించుకున్నాను. ఒకళ్ళు ఒక అడుగు ముందుకు వేస్తేకదా వేయి అడుగులు వాటి వెనుక నడిచేది. దీనికి మా అమ్మ, నాన్నగారి ఆశీస్సులు కూడా లభించాయి. మంగళసూత్రంలో మా ఇద్దరి ఫోటోలు కూడా పెట్టుకున్నాం. ఇక ముందు ప్రతి జంట మమ్మల్ని ఫాలో అవ్వాలని నా ఆశ. ఆడపిల్లల భవిష్యత్తు దృష్ట్యా తీసుకున్న మా నిర్ణయాన్ని అందరూ సంప్రదాయమైన ఆచారంగా అవలంబించి పాటిస్తే మా దంపతులిద్దరం వాటినే మీ శుభాస్సులుగా తీసుకుంటామని” వినవ్రత నిండిన కంఠంతో వినయంగా చెప్పి తలను వంచి అందరికీ నమస్కరించాడు అభిలేంద్ర.

అతని మాటలకు అందరి మనసులు మల్లెపూలలా విచ్చుకున్నాయి.

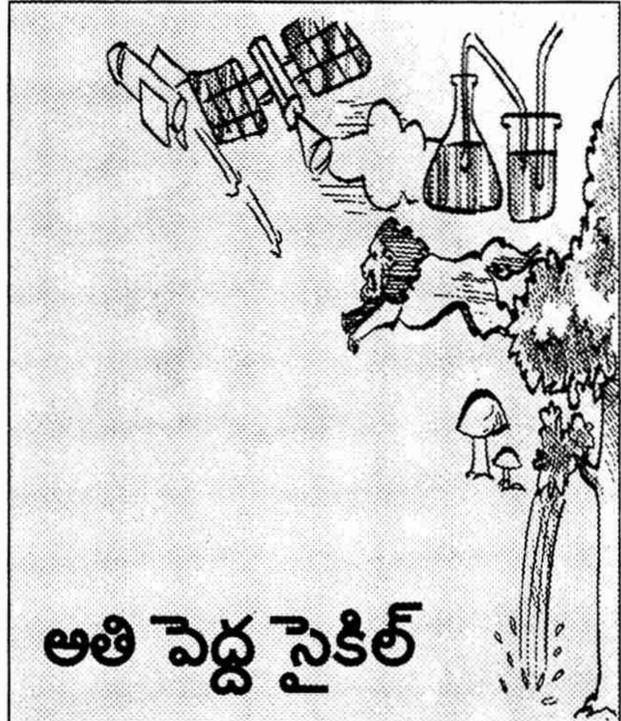
అభిలేంద్ర, అక్షితల మీద అక్షింతల వర్షం కురిసింది.

ఎలాంటి ప్రతిఘటనను ఎదుర్కోవల్సి వస్తుందో అనుకున్న ఆ జంటకి వారి ఆశీర్వాచనాలు కొండంత బలాన్నిచ్చాయి.

***

శోభనం రాత్రి అక్షిత అభిలేంద్ర ఎదపై సేద తీరుతూ “అభీ! జీవితాంతం నీకు ఋణపడి ఉంటాను. ఈ మంగళసూత్రంలా నిన్నంటి పెట్టుకొని...” ఇక ఆమెను మాట్లాడని వ్యలేదు అభిలేంద్ర.

“మనమధ్య ఋణాలకి తావులేదు. ఓనీ ప్రణయాలే!” అంటూ సెన్సార్ తెర దించేశాడు. మనమంతా మరి తప్పుకోవల్సిందే!

అతి పెద్ద సైకిల్

‘చెట్టులెక్కగలవా... ఓ నరహరి పుట్టలెక్కగలవా?’ అని పాడుకునే వాళ్ళు ఇక అది మాని ‘సైకిలెక్కగలవా?’ అని పాడుకోవాలి. ఎందుకంటే నెదర్లాండ్స్లోని ఓ విద్యార్థి బృందం అతి పెద్ద సైకిల్ని తయారు చేసింది. ఈ సైకిల్ నాలుగువందల కిలోల బరువుగలది. ఈ సైకిల్ను అల్యూమినియంతో తయారు చేశారు. ఫ్రేమ్ విషయంలో తగినన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకున్నారు. టెక్నికల్ యూనివర్సిటీలోని ఇద్దరు విద్యార్థులు నూట ముప్పయి అయిదవ వార్షికోత్సవం సందర్భంగా ఈ రాక్షస వాహనాన్ని సృష్టించారు. ఈ సైకిల్ 28.8 మీటర్ల పొడవు ఉండడంతో గిన్నీస్ బుక్లో కూడా నమోదయింది.

